

fort Bemærkning, da jeg ikke med Sikkerhed veed, om den ærede Læser vilde foretrække, at man gav efter paa noget af de fem Punkter, eller han ikke vilde foretrække det. Jeg ønsker ogsaa at fremkomme med denne Bemærkning, fordi det forekommer mig, at Flertallets ærede Ordfører ikke ganske fremdrog dette Punkt paa den Maade, som jeg for min Person kunde have ønsket det fremdraget. Den Ting er jo udtalt ſaa ofte og er aldeles klar, at Opgi-velsen af noget af diſſe fem Punkter, er det Samme ſom, for at laane et Udtryk af det ærede Medlem, at ſælge Ministeriet. Dette er jo klart, men nu er det dog efter min Mening tydeligt, at Landſtinget ikke paa nogen Maade kan gaa ind derpaa, ikke forekommer det mig, paa Grund af den Ulempe, det vilde være, om Ministeriet gif af i dette Dreblik, og ikke fordi det er et Ministerium, der er udgaaet af Landſtinget, og ſom er i Overensstemmelse med Landſtinget, ikke af Henſyn til det nuværende Ministeriums Perſoner, men fordi Landſtinget aldrig kan tillade, at Folkethinget benytter Finantsloven ſom en Løſteſtang til dermed at kaſte ethvert Ministerium, ſom, jeg vil ikke ſige ikke behager det, men ikke er i Overensstemmelse med dets Flertal. Det er den Opfattelse, jeg har herom, det er alſaa ikke noget ſom helſt perſonligt Spørgsmaal. Hvor ſtor en Tillid man end kan nære til Regjeringen, kan det aldrig blive Hovedſagen, men Hovedſagen er den, at man ikke vil tillade Folkethinget med Finantsloven ſom Løſteſtang at kaſte ethvert Ministerium, ſom ikke behager det.

Formanden: Den 2den Landſtingsmand for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jessen: Det ærede Medlem, ſom nu ſatte ſig, har viſtnok tænkt ſig, hvad jeg vilde ſige, men ikke hørt, hvad jeg ſagde, thi jeg har paa ingen Maade omtalt noget af de konſtitutionelle Punkter, jeg har med Flid undgaaet at komme ind paa en Kritik af diſſe konſtitutionelle Punkter. Jeg har ſagt, at Grunden til min Forundring over Eſtergiveness paa de tre Poſter under Marineministeriets Budget var den, at jeg ikke ſaae eller kunde ſe, at der var opnaaet Noget ſomhelſt ved denne Eſtergiveness, thi det var jo forud givet, at en Overenskomſt var umulig, og hvad kunde det ſaa nytte, at man ſtrøg diſſe Punkter, naar man ikke fik Noget for dem? Naar Enighed havde kunnet tilveiebringes, naar en Overenskomſt havde været mulig, ſaa vilde jeg ſige, at en ſaadan Eſtergiveness var fuldt berettiget, men det er det, ſom ikke er mig klart, hvorfor diſſe Punkter ere opgivne, naar Enighed ikke derved kunde tilveiebringes. Nu veed jeg meget vel, man vil ſige, ja det var lige ſaa vigtigt at erholde de Andres Indrømmelser af de forſjellige andre Punkter, ogſaa

af de fem konſtitutionelle Punkter, men de nu foreliggende Indrømmelser vare jo alleſammen gjorte under en Veingelſe, der ikke kunde indtræde. Jeg ſer ſaaledes ikke, at der var Noget at ſætte Pris paa ved diſſe Indrømmelser, men jeg vil igjen rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, hvad der er opnaaet ved en Eſtergiveness, hvad de tre Punkter angaar.

Conſeilpræsidenten (Strup): Jeg ſkal ikke blande mig i den Strid, ſom er opſtaaet mellem det ærede Medlem her ved Siden af (Jessen) og det ærede Medlem af Fællesudvalget (Danneſthold-Samsøe), men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at, dersom Fællesudvalget havde fulgt den Vej, ſom det ærede Medlem for 10de Kreds (Jessen) havde ønsket, havde det lige ſaa lidt opnaaet Noget, ſom det nu har opnaaet Noget. Jeg haaber, at det ærede Medlem af Fællesudvalget i hans Uttringer for ikke tillige ſigtede til mig. Jeg udtalte ganske viſt min Veklagelſe over, at Flertallet havde anſet det nødvendigt at opgive Fordringen om en Del Bevillinger, ſom Regjeringen maatte ſætte megen Pris paa; men jeg tror ikke, at jeg undlod ved Siden deraf at udtale, at jeg var fuldstændig enig med Flertallet deri, at det var rigtigt, hvad det havde gjort, at tilbyde et Forlig ved Opgi-velsen af diſſe Punkter. Jeg antager alſaa, at det ærede Medlem ikke ſigtede til mig.

Det, hvorfor jeg begjærede Ordet, var egentlig for at gjøre en Bemærkning til, hvad der ſer fremkom fra min ærede Kollega fra 9de Kreds (Rasmussen). Det ærede Medlem gjorde en Betragtning gjældende, ſom vi rigtignok have hørt mange Gange, den nemlig, at i den bekjendte Adreſſe fra Folkethinget, hvor det gjor Krav paa, at en Regjering ſkal være i Overensstemmelse med Folkethinget, var Meningen utvilsog, thi Meningen var paa ingen Maade den, at ville tilſidesætte Landſtingets Stilling, Meningen var paa ingen Maade den, at ville forholde Landſtinget en lignende Indflydelse, men naturligvis Landſtinget maatte ſelv gjøre ſit Krav gjældende — det var den Maade, hvorpaa det ærede Medlem forſtoede Adreſſen fra Folkethinget, en Fortolkning, ſom man jo forøvrigt, ſom ſagt, har hørt ſaa jævnlig. Hvad jeg derimod aldrig har hørt, hverken af det ærede Medlem eller af andre Udlagere af denne Adreſſe, er, hvorledes de egentlig have tænkt ſig Forholdet, naar Folkethinget ikke kunde eller vilde enes med Landſtinget, det er aldrig nogenſinde kommet frem. Naar alſaa kun enſidig Folkethingets Fordring opſtilledes ſom noget Abſolut uden det Korrektiv: forſaaavidt Enighed kan opnaas med Landſtinget, ſaa er den Forſtaaelse rigtig og den eneſte mulige, at Fordringen fra Folkethingets Side er abſolut, uden Henſyn til, hvad Landſtinget vil. Det var den Forſtaaelse, der gjorde ſig gjældende her i dette Thing i det